ഒറ്റ നോട്ട് ₹ 500

ഒരു നോട്ട് കൈയ്യിൽ കിട്ടിയാൽ അതിലെ അക്കത്തേക്കാളേറെ അതിന്റെ ഗന്ധമാണ് മാർട്ടിനെ ആകർഷിക്കാറുള്ളത്. നോട്ട് മൂക്കിനോട് ചേർത്ത് വല്ലാതെ ആവേശത്തോടെ അതിന്റെ ഗന്ധം രുചിക്കുക മാർട്ടിന്റെ പതിവായിരുന്നു.. ഏതെല്ലാം ഗന്ധങ്ങളാണ് ഓരോ നോട്ടും കൊണ്ടുവരുന്നത്.

ചെത്തുകാരൻ രാഘവൻ ചീപ്പു വാങ്ങിയിട്ടു തരുന്ന നോട്ടിന് കള്ളിന്റെ ലഹരി കലർന്ന ഗന്ധം.മീൻകാരൻ മമ്മൂത്ത് ഷെമ്മി കവർ വാങ്ങിയിട്ടുതരുന്ന നോട്ടിന് പച്ച മീനിന്റെ ഗന്ധം. രാഗിണയക്കൻ ചാന്തും പൊട്ടും വാങ്ങിയിട്ട് തരുന്ന നോട്ടിന് പല വിയർപ്പുകൾ ചേർന്ന് പടർത്തുന്ന സങ്കര ഗന്ധം .. അങ്ങനെ എത്രയെത്ര ഗന്ധങ്ങൾ?

പൂവ് ,നെയ്യ്, നറും തേൻ ,

കുന്തിരിക്കം, പെർഫ്യൂം, അത്തർ, ബീഡിപുക ...

ദിവസത്തിലൊരിക്കലോ അല്ലെങ്കിൽ രണ്ട് ദിവസത്തിലൊരിക്കലോ അതുമല്ലെങ്കിൽ ആഴ്ചയിലൊരിക്കലോ മാത്രം തന്റെ കൈകളിൽ വന്നെത്തുന്ന ഏതാനു നോട്ടുകളെ അയാൾ അത്രമേൽ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. അൽപയുസിന്റെ കണക്ക് പുസ്തകത്തിലാണ് തന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ വിലയെന്ന് അറിയാതെയല്ല . അക്കങ്ങൾക്കും മൂല്യങ്ങൾക്കുമപ്പുറം പല കൈകൾ മാറി, ബഹുദൂരം താണ്ടി തന്റെ കൈകളിൽ തൽക്കാലത്തേക്കെങ്കിലും എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്ന നോട്ടുകളെ, അതിന്റെ ഗന്ധത്തെ, ഏറെ നാളുകളിലെ കാത്തിരിപ്പിന് ശേഷം കൈയിൽ കിട്ടിയ കടിഞ്ഞൂൽ സന്താനത്തെയെന്നപോലെ അപ്പോഴെല്ലാമയാളേറ്റുവാങ്ങും. പിന്നെ നെറുകയിൽ എന്നപോലെയമർത്തി ചുംബിക്കും .ആ ഗന്ധമയാളെ അപ്പോഴൊക്കെ വല്ലാതെ ഉന്മത്തനാക്കും.

ഇടവഴിത്തൊണ്ടിലൂടെയുള്ള മാർട്ടിന്റെ അന്നത്തെ യാത്ര ദുഷ്കരമായിരുന്നു .ഒരു മുറിയിലടുക്കി വയ്ക്കാവുന്നത്ര സാധനങ്ങൾ തലയിലും കൈയിലുമായിട്ടുണ്ട്. കത്തുന്ന പകൽ .തൊണ്ട വരളുന്നുണ്ട്. രാവിലെ മുതൽ ഓരോ വീടും കയറിയിറങ്ങിയിട്ടും കാര്യമായ കച്ചവടമൊന്നും നടന്നിട്ടില്ല.

തലയിലും കയ്യിലുമുള്ള പായ്ക്കറ്റുകളിലായി അത്യാവിശ്യം വേണ്ട വീട്ടുപകരണങ്ങളും, ചില്ലിട്ടതും അല്ലാത്തതുമായ ചിത്രങ്ങളും, കളിപ്പാട്ടങ്ങളും ചാന്തും പൊട്ടുമെല്ലാമുണ്ട്. മുൻപത്തെപ്പോലെ മാർട്ടിന്റെ സാധനങ്ങൾക്ക് ആവശ്യക്കാരില്ല. പണ്ടൊക്കെ മാർട്ടിൻ വരുന്ന ദിവസം നോക്കി വീട്ടമ്മമാരും കുട്ടികളും കാത്തിരിക്കുമായിരുന്നു. പണ്ടൊക്കെ തന്നെ കാണുമ്പോൾ കാത്തിരുന്ന് മുഷിഞ്ഞതിന്റെ പരിഭവം പറഞ്ഞവർ, ഇന്ന് ശല്യക്കാരനായി തന്നെ മുദ്ര കു ത്തുന്നു. തനിക്ക് ഈ പണി നിർത്തി വേറെ എന്തെങ്കിലും പണിക്ക് പോയിക്കൂടെ??? കാലം മാറിടോ, പഴയപോലെ ഒന്നുമല്ല വീട്ടിലിരുന്ന് ഓർഡർ ചെയ്താൽ മതി പറയുന്ന സാധനം പിള്ളേര് വീട്ടിൽ എത്തിക്കും.നാട് ഓടുമ്പോൾ നടുവേ.വാക്കുകൾ കിട്ടാതെ സ്ഥിരം ഇടങ്ങളിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി പോരുമ്പോൾ മുന്പിൽ വീണ്ടും, നാല് വയറുകൾ, നാലായിരം ആവശ്യങ്ങൾ.

ഇടവഴിത്തൊണ്ടിറങ്ങി തീരുന്നിടത്ത് മെയിൻ റോഡ് തുടങ്ങുന്നു . റോഡിന് തീ പിടിക്കുമോ?തീപിടിച്ച പകൽ ചൂടിലയാൾ ഓരം ചേർന്ന് നടന്നു. റോഡിലൂടെ ഓൺലൈൻ മാർക്കറ്റിങ്ങിന്റെ ബാഗുകളും തൂക്കി തലങ്ങും വിലങ്ങും പായുന്ന മോട്ടോർബൈക്കുകൾ. അതിൽ ജീവിതത്തിനായി പണിയെടുക്കുന്ന ചെറുപ്പക്കാർ .താൻ ഈ കാലത്തിന് പറ്റിയ ആളല്ല എന്നയാൾക്ക് അപ്പോഴൊക്കെ തോന്നാറുണ്ട് . കുതിക്കുന്ന കാലത്തിനൊപ്പം മുടന്തി നടന്നാൽ എവിടെ വരെ എത്താൻ.അപ്പനായി തുടങ്ങിയ കച്ചവടമാണ്. കൂടെ നടക്കാൻ പ്രാപ്തിയായ കാലം മുതലേ താനും ഉണ്ട്.

അന്നൊക്കെ എന്ത് രസമായിരുന്നു. ഓരോ വീട്ടിലും കയറി തിണ്ണയിലിരുന്ന് ,കെട്ടഴിച്ച്, സാധനങ്ങൾ വിറ്റ്, സംഭാരമോ ചായയോ കുടിച്ച് , നാട്ടുവർത്തമാനങ്ങൾ പറഞ്ഞ്, സന്തോഷത്തോടെ ഇറങ്ങി പോന്നിരുന്ന കാലം. പണം വാങ്ങിയിരുന്നത് മാർട്ടിനാണ്.

'മോനേ ... മാർട്ടീ... വേണ്ട അതിൽ എന്തെല്ലാം അഴുക്കുകൾ കാണും.' നോട്ടുകൾ മൂക്കിനോട് ചേർത്ത് മണക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ അപ്പച്ചൻ പറയും

' അഴുക്കോ? മിട്ടായി ,കളിപ്പാട്ടങ്ങൾ ... എന്തു വേണമെങ്കിലും കാശ് വേണം; ' പലപ്പോഴും തോന്നിയതല്ലാതെ അപ്പച്ച നോട് തർക്കിക്കാൻ പോയിട്ടില്ല.

അന്നത്തേപ്പോലെയല്ലയിപ്പോൾ .എല്ലാ വീടുകൾക്കും വലിയ മതിലുംമതിനു ചേർന്ന ഗേറ്റുമുണ്ട്. കയറിച്ചെല്ലാനാവാത്ത അവസ്ഥ. കയറിച്ചെന്ന് ബെല്ലടിച്ചാൽ തന്നെ കാണുന്ന മുഖങ്ങളിൽ ഒരു താല്പര്യക്കുറവ് .അവർക്ക് ആവശ്യമില്ലാത്ത എന്തൊക്കെയോ കാണും പോലെ.

മാർട്ടിനൊരു വെയ്റ്റിംങ് ഷെഡ്ഢിൽ ചുമടിറക്കി ഇരുന്നു. കൊടും ചൂടിൽ അയാളൊന്ന് മയങ്ങി. റോഡ് വാഹനങ്ങളുടെ പാച്ചിലിൽ ഇരമ്പുന്നുണ്ടെങ്കിലും കൺപോളകൾ ഭാരമേറി അടയുന്നു . എത്ര നേരം അങ്ങനെയിരുന്നുവെന്ന് അറിയില്ല.ഉറക്കത്തിൽ എത്രയെത്ര കാഴ്ചകളാണ് അകക്കണ്ണിൽ തെളിഞ്ഞത്.

ഗ്രാമത്തിലെ വീട്... അതിന്റെ ഇന്നത്തെ പരിതാപകരമായ അവസ്ഥ, പട്ടിണിയോട് പടവെട്ടുന്ന ഭാര്യ. നിറം മങ്ങിയ ചിത്രങ്ങൾ പോലെ രണ്ട് പെൺമക്കൾ ... കണ്ണുതുറന്നപ്പോഴേക്കും വെയിൽ ചാഞ്ഞിരുന്നു. വായുവിൽ നിറയെ പൊടിപടലങ്ങൾ പാറിനടക്കുന്നു .നേർത്തൊരു കാറ്റ് തണുപ്പിച്ചയാളെ കടന്നു പോയി. തന്നെ കൂടാതെ വെയ്റ്റിംങ് ഷെഢിൽ മറ്റൊരാൾ കൂടിയുണ്ടെന്ന് മാർട്ടിൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഒരു ഭിക്ഷക്കാരനാണ്.അയാളുടെ കൈയ്യിലെ പാത്രത്തിൽ കുറേ നോട്ടുകൾ. എത്രയെത്ര ഗന്ധങ്ങൾ ആയിരിക്കും ആ നോട്ടുകൾക്ക് !

വീടിനേപ്പറ്റിയുള്ള ഓർമ്മയയാളുടെ മനസ്സിന്റെ ഭാരമേറ്റി. വീട്ടിലേക്കൊന്ന് വിളിക്കണമെന്ന് തോന്നി. കട്ടകളിൽ അക്കങ്ങൾ മാഞ്ഞ പഴയ ഫോണിൽ ഭാര്യയുടെ മൂന്ന് മിസ്ഡ് കാളുകൾ ! അവൾ വിളിക്കുന്നതിന്റെ കാര്യമ റിയാവുന്നതു തന്നെ. മൂത്തവൾക്ക് ഫീസ് കൊടുക്കേണ്ട തീയതി കഴിഞ്ഞു.

'ഹലോ'' കാതങ്ങൾക്കപ്പുറത്തു നിന്ന് ഭാര്യയുടെ ചിലമ്പിച്ച ശബ്ദം .അയാൾക്കതൊരു തേങ്ങൽ പോലെ തോന്നി.

'എന്താ അച്ചായാ ഫോണെടുക്കാത്തെ?എന്തെങ്കിലും കഴിച്ചോ? കൊച്ചിന്റെ ഫീസടക്കണ്ടേ? ''ഒറ്റ ശ്വാസത്തിൽ ഒത്തിരി ആവലാതികൾ .

'അടയ്ക്കാം ' അത്ര മാത്രം പറഞ്ഞ് ഫോൺ കട്ട് ചെയ്തു.

നാളെ രാവിലെ അവൾക്ക് 500/ രൂപാ മണിയോർഡർ അയക്കണം. മുഷിഞ്ഞു കീറിയ ബാഗിന്റെ ചെറിയ കള്ളിയിൽ കിടന്ന അഞ്ഞൂറ് രൂപയുടെ നോട്ട് കൈയ്യിലെടുത്തയാൾ തിരിച്ചും മറിച്ചും നോക്കി. ഇന്ന് ഉച്ച തിരിഞ്ഞത് മുതൽ വീണ്ടും വീണ്ടും തന്നെ അസ്വസ്ഥതയിലേക്ക് തള്ളിയിടുന്ന നോട്ട്.

ഒരു ഭയപ്പാടോടെ മാർട്ടിനത് തന്റെ മൂക്കിനോട് ചേർത്തു.അതെ ഗന്ധം!

അയാൾക്ക് തല മരയ്ക്കുന്നതു പോലെ തോന്നി.തൊണ്ടക്കുഴിയിൽ പിറവിയെടുത്തൊരു ഓക്കാനത്തെ അയാൾ ശബ്ദം ഉണ്ടാക്കാതെ പുറത്തേക്ക് ഒഴുക്കി.നോട്ട് അതെപടി തിടുക്കത്തിൽ പേഴ്സിന്റെ കള്ളിയിലേക്ക് തിരികെ വച്ചയാൾ ആകാശച്ചെരുവിലേക്ക് മിഴികളയച്ചിരുന്നു.

പല വീടുകൾ കയറിയിറങ്ങി നടന്നെങ്കിലും കാര്യമായ കച്ചവടമൊന്നും നടന്നിരുന്നില്ല ഇന്നത്തെ പകലിൽ..ചിലർ കൊട്ടിയടച്ചിരിക്കുന്നത് മനസിന്റെ വാതിലുകളാണ്. അതവർ ഒരിയ്ക്കലും ഒരു സാധാരണക്കാരന്റെ മുന്നിൽ തുറക്കില്ല. കോൺക്രീറ്റ് മതിലുകളും റിമോട്ട് കൺട്രോളിൽ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഗെയ്റ്റുകളും ജീവിതസമരത്തിനു മുന്നിൽ പ്രതിരോധങ്ങൾ തീർക്കുന്നു. ക്ഷീണിച്ചവശനായി നടക്കുന്നതിനിടയിലാണ് ഉച്ചയോടടുത്ത സമയത്ത് മലർക്കെ തുറന്നു കിടക്കുന്ന ഒരു പഴയ ഗെയ്റ്റ് ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടത് .തുറന്നിട്ട ഗെയ്റ്റ് ഒരു പതിവ് കാഴ്ചയായിരുന്നില്ല അയാൾക്ക്.മാർട്ടിൻ ഗെയ്റ്റ് കടന്ന് പൂമുഖത്തെത്തി കാളിംങ് ബെല്ലിൽ മെല്ലെ വിരൽ തൊട്ടു.

ഒരു നിമിഷം അയാളുടെ കണ്ണുകൾ പൂമുഖ വാതിലിന്റെ മുകളിലേക്ക് പോയി. അയാൾ അന്ന് പോയ വീടുകളിലെല്ലാം പൂമുഖവാതിലിന്റെ മുകളിലായി ഏതെങ്കിലുമൊരു ദൈവത്തിന്റെ ചിത്രമോ, അറബിയിൽ എഴുതിയ സൂറത്തുകളോ കാണാമായിരുന്നു പക്ഷേ ഈ വീട്ടിൽ മാത്രം!

'ദാ വരുന്നു.' അകത്തുനിന്ന് അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പതിഞ്ഞൊരു ശബ്ദം.

വാതിൽ തുറന്ന് മധ്യവയസ്സു കഴിഞ്ഞ ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ ഒരുമിച്ചാണ് പുറത്തേക്ക് വന്നത് . ചുമടിറക്കി വച്ച് കിതപ്പോടെ നിൽക്കുന്ന മാർട്ടിനെ നോക്കി ഇരുവരും ചിരിച്ചു.

"തുറന്നിട്ട ഗെയ്റ്റും ഹൃദയം തുറന്ന ചിരിയും" അയാൾക്ക് എന്തോ അപ്പോൾ കരയാനാണ് തോന്നിയത്.

'ഞങ്ങളൊരു യാത്ര പോകാനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പിലാണ്,അതാണ് വാതിൽ തുറക്കാൻ വൈകിയത്,എന്താണാവോ" സൗമ്യമായ ശബ്ദത്തിൽ പുരുഷ ശബ്ദം

'ഞാനിതു വഴിയൊക്കെ സാധനങ്ങൾ വിൽക്കാൻ വരാറുള്ളതാണ്.ഇവിടെയാദ്യമാണ്. എന്റെ കൈയ്യിൽ നിന്നും എന്തെങ്കിലുമൊന്ന് വാങ്ങിയാൽ വലിയ ഉപകാരമായിരുന്നു. ഇന്ന് കച്ചവടമൊന്നും നടന്നില്ല.' മാർട്ടിൻ ദൈന്യതയോടെ പറഞ്ഞു നിർത്തി.

ഭർത്താവ് ഭാര്യയുടെ കണ്ണുകളിലേക്കൊന്ന് നോക്കി.

'താങ്കൾ തന്നെ ഇഷ്ടമുള്ള തെന്തെങ്കിലും തന്നേക്കൂ'

താങ്കൾ! മാർട്ടിന് കാതുകളെ വിശ്വസിക്കാനായില്ല. തന്നെ ആളുകൾ എന്തെല്ലാമാണ് വിളിക്കാറുള്ളത് .ആക്രി, വളപ്പാണ്ടി, പലവക, തുണിപ്പാണ്ടി .... അങ്ങനെ ഓരോരുത്തർക്കും തോന്നും പോലെ!സ്വന്തം പേര് താൻ തന്നെ മറന്നു പോയ അവസ്ഥ.

എന്താണ് ഇവർക്ക് കൊടുക്കുക. ദൈവങ്ങളുടെ ചിത്രങ്ങൾ പലതുണ്ട് കൈയിൽ. ഏതാണ് കൊടുക്കുക ? യേശു? കൃഷ്ണൻ? ഗുരുദേവൻ?ഇതുമല്ലങ്കിൽ അറബിയിൽ എഴുതിയ സൂറത്തുകൾ?അവരുടെ സ്വത്വം വെളിവാക്കുന്ന ഒരടയാളത്തിനായി അയാൾ ഭിത്തിയിൽ തിരഞ്ഞു. ഇല്ല .. ഒന്നും മനസ്സിലാകുന്നില്ല.അയാളുടെ ചിന്തകൾക്ക് അർദ്ധവിരാമമിട്ടവർ ഒരുമിച്ചൊരു ചിത്രം തിരഞ്ഞെടുത്തു ഗാന്ധിജിയുടെ ചില്ലിട്ടൊരു ചിത്രം.

'ഇരുനൂറ്റൻപത് രൂപാ '

അദ്ദേഹമത് സന്തോഷത്തോടെ വാങ്ങിയ ശേഷം ഭാര്യയെ ഒന്ന് നോക്കി. ആ നോട്ടത്തിന്റെ അർത്ഥം വായിച്ചെടുത്തതിനാലാവാം തിടുക്കത്തിലകത്തേക്കു പോയി, അൽപനേരം കഴിഞ്ഞ് തിരികെ വന്നവർ മാർട്ടിന്റെ കൈയ്യിലേക്ക് ഒരു അഞ്ഞൂറു രൂപാ നോട്ട് വച്ചു കൊടുത്തു. അയാൾ തന്റെ ബാഗിൽ ബാലൻസ് കൊടുക്കാനുള്ള തിരച്ചിൽ തുടങ്ങി.

'വേണ്ട! അത് താങ്കൾ വച്ചോളൂ.. '

'അയ്യോ സാർ ... ബാക്കിയുണ്ട് തരാം...' മാർട്ടിൻ ചില്ലറക്കായി വെറുതെ തപ്പിപ്പെറുക്കി നിന്നു.

"പോകാനുള്ള സമയം ഇപ്പോൾ തന്നെ വൈകി, താങ്കൾ പൊയ്ക്കോളൂ " വീടിന്റെ വാതിലുകൾ അയാൾക്ക് മുന്നിൽ മെല്ല അടഞ്ഞു. അയാൾക്കപ്പോഴും അമ്പരപ്പ് മാറിയില്ല. പതിവുപോലെ നോട്ട് മൂക്കിനോട് ചേർത്ത് ശ്വാസം ഉള്ളിലേക്ക് വലിച്ചു '.

തനിക്കു ചിര പരിചിതമല്ലാത്ത ആ ഗന്ധത്തിൽ അയാൾ തല കുടഞ്ഞു. പിന്നെ മെല്ലെ യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ നടുക്കത്തിലേക്ക് കൂപ്പുകുത്തി. അതിരൂക്ഷമായ ഗന്ധം .ഇതെന്താണിങ്ങനെ ?അവിടെ വച്ച് ഒരിക്കൽ കൂടി മണത്തു നോക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ വീട്ടിലേക്ക് അയക്കുവാനായി ആകെയുള്ളത് ലോകത്തെ എല്ലാ ദുർഗ്ഗന്ധങ്ങളും ഒരുമിച്ചു ചേർന്ന ഈ ഒരേയൊരു നോട്ടുമാത്രം

വെയ്റ്റിംഗ് ഷെഡ്ഡിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങിയപ്പോഴേക്കും ഇരുൾ പരന്നു തുടങ്ങിയിരുന്നു .നോട്ട് ഭദ്രമായി ബാഗിനുള്ളിൽ വച്ചിട്ടും ആ ഗന്ധം തന്നെ പിന്തുടരുന്നത് പോലെ. നാഗരികതയുടെ കുതിപ്പുകൾക്ക് അരികിലൂടെ ഓരം ചേർന്ന് കിതച്ച് മുന്നോട്ട് നടക്കുന്ന മാർട്ടിന്റെ മനസ്സും അസ്വസ്ഥമായിരുന്നു.

നഗരപ്രാന്തത്തിലുള്ള റെയിൽവേ കോളനിയിലെ തന്റെ താൽക്കാലിക താവളത്തിലെ കാലൊടിഞ്ഞ കസേരയിൽ ഇരുന്ന് ബാഗിൽ നിന്ന് നോട്ട് പുറത്തെടുത്തു. ആവേശത്തോടെയാണ് എന്നും കൈയിൽ വന്ന് ചേരാറുള്ള നോട്ടുകൾ മണത്തു നോക്കാറുള്ളത്. ഇന്ന് പതിവില്ലാതെ കൈകൾ വിറക്കുന്നു. മെല്ലെ 500 രൂപ നോട്ട് മൂക്കിനോട് ചേർത്തതും അസഹ്യതയോടെ അയാളത് വലിച്ചെറിഞ്ഞു .മടക്കു കട്ടിലിലെ കീറപ്പായയിൽ ഇന്ത്യൻ റുപ്പി ഉറങ്ങാതെ കിടന്നു .മകളുടെ ഫീസ് അടയ്ക്കാൻ ,വീട്ടു ചെലവിന് കൊടുക്കാൻ, തന്റെ ചെലവുകൾക്ക്... എല്ലാത്തിനും കൂടി ആകെയുള്ള ഒരു കറൻസി. അതിന്റെ ഗന്ധം. അയാൾ നിസ്സഹായനായി പുറത്തേക്കിറങ്ങി. റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിൽ നിർത്തിയിട്ടിരുന്ന ഗുഡ്സ്‌വാഗൺ സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്ത് പരിസരമാകെ കുലുക്കി കുതിച്ചു തുടങ്ങി.ഷെഡിന്റെ തകര മേൽക്കൂര ഒന്നുലഞ്ഞു. എന്തോ ഓർത്തിട്ടെന്ന പോലെ മാർട്ടിൻ അകത്തേക്ക് കയറി. ഇനി, എല്ലാം വെറും തോന്നലാണെങ്കിലോ? എത്രയോ കശാപ്പുശാലകൾ വഴിയരികിലുണ്ട്. അവിടെ ഏതെങ്കിലും കശാപ്പ്കാരൻ വഴി അവർക്ക് കൈമാറി കിട്ടിയ നോട്ടാണെങ്കിലോ?

അയാൾ ഒരു പ്രത്യേക മുഖഭാവത്തോടെ കസേരയിൽ ഉറച്ചിരുന്നു. കണ്ണുകൾ ഇറക്കി അടച്ചുപിടിച്ച് തൻറെ കൈവിരലിൽ ആഞ്ഞു കടിച്ചു. വിരൽ മുറിഞ്ഞ് ചോരയൊഴുകി.അത് മൂക്കിനോട് ചേർത്തുപിടിച്ചു .അതെ,മനുഷ്യരക്തത്തിന്റെ ഗന്ധം . നോട്ടിനും തന്റെ രക്തത്തിനും ഒരേ ഗന്ധം.അയാളുടെ പ്രവർത്തികൾക്ക് അസാധാരണമായ വേഗം കൈവന്ന പോലെ. നോട്ട് എടുത്ത് മടക്കി, ഉപയോഗിച്ച് തീരാറായ പൗഡർ ടിന്നിന്റെ അടപ്പിനിടയിലൂടെ അകത്തേക്കിട്ടു. നേരം വെളുക്കുമ്പോഴേക്കും ശരിയാകും. എവിടെനിന്നോ കിട്ടിയ ഒരു ആത്മബലത്തിലയാൾ ഉറങ്ങാൻ കിടന്നു.

നേരത്തെ ഉണർന്നിട്ടും ടിൻ തുറന്നു നോക്കാൻ ധൈര്യം വരുന്നില്ല .ബക്കറ്റ് കയ്യിലെടുത്ത് പൊതു ടാപ്പിൽ നിന്ന് വെള്ളം പിടിച്ച് റെയിൽവേ പാളത്തിലൂടെ മുന്നോട്ടു നടന്നു. പ്രഭാതകൃത്യങ്ങൾക്കുശേഷം തിരിച്ചെത്തിയ മാർട്ടിൻ ധൈര്യം സംഭരിച്ച് നോട്ട് പുറത്തെടുത്തു. വിറയ്ക്കുന്ന കൈകളോടെയത് മൂക്കിനോടടുപ്പിച്ചു.

ഇല്ല ! ഒരു മാറ്റവും വന്നിട്ടില്ല .കൈ പൊള്ളിയാലെന്നതുപോലെ നോട്ട് താഴെയിട്ടു. കട്ടിലിന്റെ തലയ്ക്കിലിരുന്ന് ഫോൺ വിറയ്ക്കുന്നു. ഭാര്യയാണ് രാവിലെ തന്നെ .

'കാശ് അയക്കില്ലേ? അവൾക്ക് ഇന്ന് ക്ലാസ്സിൽ കയറാൻ കഴിയുമോ എന്നറിയില്ല .ഒട്ടും താമസിക്കല്ലേ ഇവിടുത്തെ കാര്യങ്ങൾ അറിയാമല്ലോ.' ' അയക്കാം; 'ഒരു മറുപടിയിൽ എല്ലാം ഒതുക്കി അയാൾ ഫോൺ കട്ട് ചെയ്തു.

അയക്കാം... അയക്കാം... അയക്കണം .....കുറെ നേരം അയാൾ അങ്ങനെ തന്നെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷേ ,എങ്ങനെയാണ് രക്തത്തിൻറെ അതി രൂക്ഷ മണമുള്ള ഈ നോട്ട് അയക്കുക ? പോസ്റ്റ് ഓഫീസിലെ കൂർത്ത നോട്ടങ്ങൾ മുന്പിൽ തെളിയുന്നു.

വയ്യ, രാവിലെ തന്നെ ആളിത്തുടങ്ങിയ വെയിലിലേക്ക് സാധനങ്ങൾ എടുത്ത് ഇറങ്ങുകയല്ലാതെ വഴിയില്ല.ഏതായാലും മണിയോഡർ ഫോം പൂരിപ്പിക്കാം. എന്തെങ്കിലും സാധ്യതയുണ്ടെങ്കിൽ വേറെ ഒരു നോട്ട് കിട്ടിയാൽ അയക്കാം. പൂരിപ്പിച്ച ഫോം ബാഗിലിട്ട് നിറയെ സാധനങ്ങളുമായി അയാൾ തെരുവിലേക്ക് ഇറങ്ങി .ഇല്ല ,പല വാതിലുകൾ മുട്ടിയിട്ടും തുറക്കുന്നില്ല .വീണ്ടും വീണ്ടും ഭാര്യയുടെ കോൾ പഴയ ഫോണിനെ അസ്വസ്ഥമാക്കുന്നു. പണമയക്കാൻ മനസ്സ് വരുന്നില്ല .

തോറ്റുപോയ ഒരു പകലിന്റെ ഭാരവും പേറിയയാൾ തിരികെ റെയിൽവേ കോളനിയിലേക്ക് നടന്നു., താൻ വീടിനും കൊള്ളരുതാത്തവനായി എന്ന തോന്നലിലയാൾ നീറി. മറ്റൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ല. രക്ത ഗന്ധം പരത്തി ബാഗിനുള്ളിൽ കിടക്കുന്ന നോട്ട് മാത്രമാണ് ആശ്രയം. അയാൾ അവസാന പരീക്ഷണത്തിനായി തയ്യാറെടുത്തു.

വിൽക്കുവാനായി കരുതിയിരുന്ന ഏറ്റവും മണമുള്ള സോപ്പ് എടുത്ത് ആ കവറിനുള്ളിൽ 500 രൂപ നോട്ട് ഭദ്രമായി പൊതിഞ്ഞു വച്ചു .' 'ഈ നോട്ടിന്റെ ഭാവി ഇന്നറിയാം. ഒന്നുകിൽ സാധാരണ പോലെ വിയർപ്പിന്റെയോ മത്സ്യത്തിന്റെയോ

എണ്ണയുടെയോ, ബീഡിയുടെയോ, പൂവിന്റെയോ ഒക്കെ ഗന്ധമുള്ള ഒരു നോട്ടായി മാറുക .അല്ലെങ്കിൽ രൂക്ഷഗന്ധം പരത്തി ആർക്കും വേണ്ടാത്തതായി തീരുക.'

സോപ്പ് കവറിൽ നോട്ട് ഭദ്രമായി പൊതിഞ്ഞ് വച്ചയാൾ ഉറങ്ങാൻ കിടന്നു. ഉറക്കത്തിൽ മാർട്ടിൻ തനിക്ക് നോട്ട് തന്ന ഭർത്താവിനെയും ഭാര്യയെയും പലപ്രാവശ്യം സ്വപ്നം കണ്ടു .മാർട്ടിന്റെ പതിവുകളിലേക്ക് പ്രഭാതം അരിച്ചെത്തി. പ്രഭാതകൃത്യങ്ങൾക്ക് ഇരുളിന്റെ നേർത്ത മറ തേടി പോകുന്നതിനു മുമ്പ് തന്നെ അയാൾ സോപ്പ് കൂട് കയ്യിലെടുത്ത് നോട്ട് പുറത്തെടുത്തു. അസഹ്യമായ ഗന്ധം ! അത് മുറിയിലും പരിസരത്തും എല്ലാം പടർന്നതുപോലെ. അയാൾ നോട്ട് മുറിയിൽ ഉപേക്ഷിച്ച് മുറിക്ക് പുറത്തിറങ്ങി. തിരക്കേറിവരുന്ന തെരുവിലൂടെ ലക്ഷ്യമില്ലാത്തവനെ പോലെ നടന്നു.

വിൽപ്പനക്കായി സാധനങ്ങൾ കൈയ്യിലില്ലാതെയുള്ള അയാളുടെ നടത്തം കണ്ട പരിചയക്കാർ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. അയാളെ നന്നായി വിയർക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇടയ്ക്കിടെ മൊബൈലിന്റെ ബെൽ.ആരാണ് വിളിക്കുന്നതെന്ന് നോക്കാനുള്ള ധൈര്യം നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആ വീടിന്റെ മുന്നിലായയാൾ നിന്നു. അവിടമാകെ നിശ്ശബ്ദത ചൂഴ്ന്നു നിൽക്കുന്നു. അയാളുടെ കണ്ണുകൾ ഗെയ്റ്റിനെ തലോടി,ഒരു ഞെട്ടലിനോടുവിലയാൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഗേയ്റ്റ് പുറത്തു നിന്ന് പൂട്ടിയിരിക്കുന്നു.താഴിൽ തുണികൊണ്ട് പൊതിഞ്ഞ് സീൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കുറേയേറെ ആശങ്കകൾ ഒന്നിനു പുറകെ മറ്റൊന്നായി മനസ്സിലേക്ക് തള്ളിക്കയറി വരുന്നു.

' ആരാ.. എവിടുന്നാ 'മാർട്ടിനെ കണ്ട് അവിടേക്ക് വന്ന ഒരപരിചിതൻ ചോദിച്ചു. അയാളുടെ ശബ്ദം ഒരു അഗാധഗർത്തത്തിൽ നിന്നും എന്ന പോലെ മുഴക്കമുള്ളതായിരുന്നു.

' നിങ്ങൾ അവരുടെ ആരെങ്കിലുമാണോ? രണ്ടാളുടെ ബോഡി പോസ്റ്റ്മാർട്ടം കഴിഞ്ഞ് നാട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയല്ലോ. നിങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതൊന്നുമറിഞ്ഞില്ലേ? 'മാർട്ടിൻ ഉത്തരത്തിന് വേണ്ടി പരതവേ അയാൾ വീണ്ടും ഒരു കാര്യം കൂടി പറഞ്ഞ് നടന്നു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അതെന്ത് എന്ന് മാർട്ടിൻ കേൾക്കുന്നതെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. അപരിചിതൻ കാഴ്ചയിൽ നിന്നും മറയും വരെ മാർട്ടിൻ ചലനമറ്റ് നിന്നു.

ഒത്തിരി നാളുകൾക്ക് ശേഷം അടുത്തകാലത്ത് തന്നോട് സ്നേഹത്തോടെ കാരുണ്യത്തോടെ ഇടപെട്ട രണ്ടുപേരുടെ മുഖങ്ങൾ ഈ ഗെയ്റ്റനപ്പുറം കണ്മുൻപിൽ തെളിഞ്ഞു വരുന്നു.

താങ്കൾ.. വിദൂരതയിൽ നിന്നൊരു ശബ്ദം ഒഴുകിവരുന്നു. അവരും ഈ വീടും പരിസരവും ഉത്തരമില്ലാത്ത ഒരുപാട് ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർത്തുന്നു. അവർക്ക് എന്താണ് പറ്റിയത്??? തനിക്കവർ തന്നത് കൈയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന അവസാനത്തെ നോട്ടാണോ? ആ നോട്ടിൽ നിന്നും വമിക്കുന്ന രൂക്ഷഗന്ധം അവരുടേതാണോ??? ഇപ്പോൾ കണ്ട അപരിചിതൻ ആരാണ്? എല്ലാം തന്റെ തോന്നലുകൾ മാത്രമാണോ?

ചോദ്യങ്ങൾക്ക് നടുവിൽ നില തെറ്റിത്തുടങ്ങിയ അയാൾ അവിടെ നിന്നും ഓടുകയായിരുന്നു. താങ്കൾ..തന്നെ ആരോ പിൻതുടരുന്നത് പോലെ! ഒളിച്ചേ മതിയാവു. മുറിയിലെത്തിയ അയാൾ അലുമിനിയം പാത്രത്തിൽ നിറച്ചു വച്ചിരുന്ന ക്ലോറിൻ ചുവയുള്ള വെള്ളം ആർത്തിയോടെ കുടിച്ചു. ചൂടിൽ പഴുത്ത തകര മേൽക്കൂരക്ക് കീഴിലെ ചെറിയ മുറി ഒരു ചൂള പോലെ അനുഭവപ്പെട്ടു.

അയാൾ ഭ്രാന്തനേപ്പോലെ നോട്ടിനായി തിരഞ്ഞു.കട്ടിലിന്റെ അടിയിൽ നിന്നും കിട്ടിയ നോട്ട് മാർട്ടിൻ ഒരിക്കൽ കൂടി മണത്തു നോക്കുന്നതിനായി നിവർത്തി'. ഭയപ്പാടോടെ നോട്ട് മൂക്കിനോട് ചേർത്തു. ഇല്ല ...രക്തത്തിന്റെ രൂക്ഷ ഗന്ധമില്ല. 'കടം കേറി മൂടിയതിന് ജീവനൊടുക്കീട്ട് വല്ല കാര്യമൊണ്ടോ?'ആ വീടിന് പുറത്തു വച്ച് കണ്ട അപരിചിതന്റെ ശബ്ദം കാതുകളിൽ വന്ന് ഇരമ്പുന്നു. മാർട്ടിന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി.തന്റെ കണ്ണുനീരിൽ ചോരമണക്കുന്നതായി ഒരു ഞെട്ടലോടെ അയാൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞു .

കൈയ്യിലിരുന്നു വിറച്ച പഴകി മുഷിഞ്ഞ നോട്ടിന്റെ ഒരരികിൽ ഗാന്ധിജിയുടെ ചിരി. ആ മുഖത്തെ വട്ടക്കണ്ണടക്കു പിന്നിൽ അനുകമ്പ നിറഞ്ഞ കണ്ണുകൾക്കൊപ്പം തന്നെ നോക്കുന്ന രണ്ടു ജോഡി കണ്ണുകൾ